

ne ostatke i preneli ih u Institut za sudsku medicinu u Orahovcu/Rahovec radi utvrđivanja uzroka smrti. U septembru 2000. godine, porodica je ponovo sahranila Mu-sine posmrtno ostatke na istom mestu.

Izvori: izjava N.Sh, FHP-19575; izjava N.S, FHP-19402; KMDLNI, *Bulletini*, br. 9, october-december 1998, 116, FHP-23857.

Halit (Sadik) Hyseni

(10.07.1955, Albanac iz Ošljana/Oshlan, opština Vučitrn/Vushtrri, radnik u preduzeću *Polet* u Vučitrnu/Vushtri, dvoje dece)

Seladin (Sadik) Hyseni

(20.02.1970, Albanac iz Ošljana/Oshlan, opština Vučitrn/Vushtrri, nezaposlen, jedno dete)

Mnogobrojna porodica Hyseni napustila je Ošljane/Oshlan 21.09.1998. godine, nakon što su čuli da su srpske snage blizu sela. U kući je ostao samo Seladin. Istog dana kući se vratio Halit, Seladinov brat, jer nije hteo od brata ostavi samog. Sledećeg dana, **22.09.1998.** godine, kada su srpske snage ušle u selo, Seladin i Halit su zajedno sa rođacima Naimom i Naserom i preostalim meštanima u selu pobjegli u obližnju šumu [Ošljane/Oshlan]. Na oko 500 metara od šume naišli su na pripadnike srpskih snaga, koji su zapucali na njih. Halit i Seladin su ubijeni, dok su ostali uspeli da pobjegnu. Porodica je o Selatinovoj i Halitovoj sudbini saznala 27.09.1998. godine od rođaka Bajrama Hysenija. On im je ispričao da je pronašao tela Selajdina i Halita u šumi 25.09.1998. godine, nakon što su se srpske snage povukle. Sahrnio ih je zajedno sa pripadnicima OVK sledećeg dana na seoskom groblju. U junu 1999. godine, porodica je prenela njihova tela na Groblje žrtava rata u Ošljanu/Oshlan. Zbog ekshumacije i ekspertize, ponovna sahrana je obavljena 27.09.2000. godine.

Izvori: izjava F.H, FHP-19398; KMDLNI, *Bulletini*, br. 9, october-december 1998, 122, FHP-23857; FHP, *Da ljudi pamte ljude*, upitnik, FHP-29763.

Ahmet (Januz) Krasniqi

(1921, Albanac iz Žilivode/Zhilivodë, opština Vučitrn/Vushtrri, penzioner, sedmoro dece)

Ahmet je pre penzionisanja radio u *TE Obilić*. Živeo je sa suprugom Tahire, dve ćerke i sinom. Dana 21.09.1998. godine, srpske snage su granatirale selo **Žilivoda/Zhilivodë** iz pravca okolnih sela. Meštani i izbeglice koje su boravile u selu svi zajedno su se sklonili u šume na planini **Čičavica/Çiçavicë**. Ahmet je svoju porodicu dovezao traktorom. Prenočili su u šumi. Sledećeg dana, **22.09.1998.** godine, Ahmet je rekao porodici da ide u selo da odveže stoku i da će se brzo vratiti. Tada ga je porodica videla poslednji put. Nakon nedelju dana porodica je od nekih rođaka saznala da je Ahmet ubijen. Rođak Ismet je 24.09.1998. godine u dvorištu kuće Habiba Krasniqija pronašao Ahmetovo masakrirano telo. Ismet ga je prepoznao po odeći i cipelama. Istog dana sahranio ga je na porodičnom groblju u selu Žilivoda/Zhilivodë. Posle rata, u julu 2000. godine, međunarodni forenzičari ekshumirali su Ahmetove posmrtno ostatke, i nakon obdukcije, 12.09.2000. godine, vratili su ih porodici. Ahmetovi posmrtni ostaci su ponovo sahranjeni na istom mestu.

Izvori: izjava J.K, FHP-19863; ICTY, IT-05-87 (M. Milutinović i drugi), Ex.P01434, FHP-33273.

Arbesa (Jahir) Shabani

(1997, Albanac iz Gornjeg Prekaza/Prekaz i Epërm, opština Srbica/Skënderaj)

Arbesa je stradala od granate **22. ili 23.09.1998.** godine u selu **Resnik/Reznik**, gde je njena porodica bila u izbeglištvu od juna 1998. godine. Habibe je bežala od granata koje su padale oko nje, držeći Arbesu u naručju, a iza nje je išla starija ćerka Mirjeta. Trčala je putem, kada je parče granate pogodilo bebun njenim grudima. Tu na putu, sa mrtvom ćerkom u naručju, našao je jedan srpski policajac. Uzeo je mrtvo dete iz majčinih ruku, nogama je šutirao Arbesu kao da je lop-ta. Habibe je nemo gledala u čoveka koji šutira mrtvo dete, sagla se, podigla ćerku sa zemlje, i krenula putem, prema kući Mustafë Ujkanija, gde je sa decom i surpugom boravila. U toku noći, iz šume, gde se skrivao, došao je Jahir, Arbesin otac. Poneo je ćerkino telo u Donje Prekaze/Prekaz i Poshtëm, i sahranio na seo-